

ולחה קריאתה בערב ובבוקר לותרים

קוראי

מגילה הם ירננו אל אל כי מקום תהלה היתה לישראל
אחר בלותי ואני בעירי בכל נמשלה ערתי כאני
 בלי חובל בא זמן פדותי יל ידי זרובכר
 נבילה קהלה מעויל ומתנאל ותהי סגלה עם
 שתיל שאלתאל קרסל
נא דבר אנו החזיק בפנור ירו בארר להרג
 נהפך להשמירו אתנה הגני בו ואזכרה
 אירו ואמת נלה זאת לאל וכן יוצ לעשות
 וכלה עוזבי ושוכחי אל קרסל

רוענים כעשן נמשלו כחך ככשן בן אנו בכושן
 קם ושכ ככז בשן מרדכי בשושן כר
 דרור עלי שושן פן שנת גאלה אל יצו ליל
 שאל ער לבית תפלה יעלו להראל קרסל

מעשים ונסים שית כך לעד נאמן גם בחכך שים
 צוף רביש דבר המן לך שתה עסיסים
 אחרי אכול משמן אל זכור תחלה גם
 שנה במיכאל תחזור חלילה קין פדות
 ופא גאל קרסל

קודם קריאת תגלה תפלה

ברוך

אתה יי אהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
 ויצונו על מקרא מגילה
ברוך אתה יי אהינו מלך העולם שעשה
 נסים לאבותינו במים ההם בזמן הזה
ברוך אתה יי אהינו מלך העולם שהחיינו
 וקיימנו והגיענו לזמן הזה
 שיום לינו תברך סהמינו

ולחה קריאתה תברך

ברוך אתה יי אהינו מלך העולם ה' הרב את
 ריכנו והרין את ריננו והנוקם את נקמתנו
 והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו והנפרע לנו מצרנו
ברוך אתה יי הנפרע לעמו ישראל מפל צריהם
 האל המושיע
ברוך המן אשר בקש לאברי ברוך מרה כי
 היהודי ארורה ירש אשת מפה ידי ברוכה
 אסתר בעדי ברוך ברוך ברוך ברוך ברוך
 טרוך מרדכי ברוכה ברוכה ברוכה אסתר
 ברוכים ברוכים ברוכים כל ישראל
ברוך ארור ארור המן ארורה ארורה ירש
 וברוכים כל ישראל אמן

ויהי לימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדו ועד ניש
 שבע ועשרים ומאה מדינה בימים ההם כשבת המלך
 אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה בשנת
 שלוש למלכו עישה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדי
 הפרתמים ושרי המדינות לפניו בהראתו את עישר כבוד
 מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת
 יום וכמלואת הימים האלה עישה המלך לכל העם הנמצאים
 בשושן הבירה למגדול ועד קטן משתה שבערת ימים
 בחצר גנת ביתן המלך זקור כרפס ותכלת אחוז בחבלי
 בויץ וארגמן על גלילי כסף ועמודי שש מטות זהב וכסף על
 רצפת בהט ושש ודר וסחרת והשקות במלי זהב וכרשים
 מכלים שונים ויין מלכות רב כיד המלך והשתיה כרת אין
 אנס כי כן יסד המלך על כל רב ביתו לעשות כרצון איש
 ואיש גם ושתה המלכה עישה משתה
 נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש ביום השביעי
 כטוב לב המלך בייץ אמר למהומן בנתא הרבונא בנתא
 ואבנתא זתר וכרכס שבעת הסריסים המשרתים את
 פנ המלך אחשורוש להביא את ושתה המלכה פנ
 המלך בכתר מלכות להראות העמים והשרים את פיה
 כי טובת מראה היא ותמאן המלכה ושתה לבוא בדבר
 המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מאד ורחמתו
 בערה בו ויאמר המלך לחכמים ידעני
 העתים כי כן דבר המלך לפנ כל ידעני דת ודין והקרוב
 אליו כרשנא שתר אדמהא תרשייש כרס מרסנא ממוכן

MIT. AKADEMIA
 KÖNYV-
 TÁRA

שבִּעַת שְׂרֵי פֶרֶס וּמְדֵי רָאִי פֶלַע הַמֶּלֶךְ הַיֹּשְׁבִים רֹאשְׁנָה
 בְּמַלְכוּת כְּדַת מָה לַעֲשׂוֹת בְּמַלְכָּה וְשֵׁתִי עַל אִשְׁרָל לֹא
 עֲשֵׂתָה אֶת מֵאֵמֶר הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ בֵּיד הַסְּרִיסִים
 וַיֹּאמֶר מוֹמְכֵן לַפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשְּׂרִים לֹא
 עַל הַמֶּלֶךְ לְבַדּוֹ עֲוֹתָה וְשֵׁתִי הַמֶּלְכָּה כִּי עַל כָּל הַשְּׂרִים וְעַל
 כָּל הַנְּשִׁים אִשְׁרָל בְּכָל מַדְיָנוֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ כִּי יֵצֵא דְבַר
 הַמֶּלְכָּה עַל כָּל הַנְּשִׁים לְהַבְּזוֹת בְּעֵלְיָהֶן בְּעֵינֵיהֶן בְּאִמְרָם
 הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ אָמַר לְהַבִּיא אֶת וְשֵׁתִי הַמֶּלְכָּה לַפְנֵינוּ וְלֹא
 בָּאָה וְהַיּוֹם הַזֶּה תֵּאֱמַרְנָה יְשֵׁרוֹת פֶּרֶס וּמְדֵי אִשְׁרָל שִׁמְעוּ אֶת
 דְּבַר הַמֶּלְכָּה לְכָל שְׂרֵי הַמֶּלֶךְ וְכַדִּי כְּזִיוֹן וְקֶצֶף אִם עַל הַמֶּלֶךְ
 טוֹב יֵצֵא דְבַר מַלְכוּת מִלַּפְנֵינוּ וַיִּכְתֹּב כְּדַתִּי פֶרֶס וּמְדֵי וְלֹא
 יִעֲבֹר אִשְׁרָל לֹא תָבוֹא וְשֵׁתִי לַפְנֵי הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ וּמַלְכוּתָהּ
 יִתֵּן הַמֶּלֶךְ לְרַעְיוֹתָהּ הַטּוֹבָה מִמֶּנָּה וְנִשְׁמַעַן פֶּתַח הַמֶּלֶךְ אִשְׁרָל
 יַעֲשֶׂה בְּכָל מַלְכוּתוֹ כִּי רַבָּה הִיא וְכָל הַנְּשִׁים יִתְּנוּ יָקָר
 לְבַעַלְיָהֶן לְמַגְדֹּל וְעַל קֶטֶץ וַיִּיטֹב הַדְּבַר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשְּׂרִים
 וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כְּדְבַר מוֹמְכֵן וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל כָּל מַדְיָנוֹת
 הַמֶּלֶךְ אֶל מַדְיָנָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְאֶל עַם וְעַם כִּי יִשְׁוֹנוּ
 לְהִיּוֹת כָּל אִישׁ שֶׁרָר בְּבֵיתוֹ וּמִדְּבַר כָּל שׁוֹן עַמּוֹ
 אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּשְׁךְ חֵמַת הַמֶּלֶךְ
 אַחֲשׁוּרוֹשׁ זָכַר אֶת וְשֵׁתִי וְאֶת אִשְׁרָל עֲשֵׂתָה וְאֶת אִשְׁרָל
 נִגְזַר עָלֶיהָ וַיֹּאמְרוּ נְעָרֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׂרָתָיו יִבְקֶשׁוּ לְמֶלֶךְ נְעָרוֹת
 בְּתוֹלָה טוֹבוֹת מֵרָאָה וַיִּפְקֹד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים בְּכָל מַדְיָנוֹת
 מַלְכוּתוֹ וַיִּקְבְּצוּ אֶת כָּל נְעָרָה בְּתוֹלָה טוֹבָה מֵרָאָה אֶל שׁוֹשֵׁן
 הַבִּירָה אֶל בֵּית הַנְּשִׁים אֶל יַד הַגָּאָר סְרִיסֵי הַמֶּלֶךְ שִׁמְרֵי הַנְּשִׁים

וְשֵׁתִי עַל אִשְׁרָל לֹא עֲשֵׂתָה אֶת מֵאֵמֶר הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ בֵּיד הַסְּרִיסִים וַיֹּאמֶר מוֹמְכֵן לַפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשְּׂרִים לֹא עַל הַמֶּלֶךְ לְבַדּוֹ עֲוֹתָה וְשֵׁתִי הַמֶּלְכָּה כִּי עַל כָּל הַשְּׂרִים וְעַל כָּל הַנְּשִׁים אִשְׁרָל בְּכָל מַדְיָנוֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ כִּי יֵצֵא דְבַר הַמֶּלְכָּה עַל כָּל הַנְּשִׁים לְהַבְּזוֹת בְּעֵלְיָהֶן בְּעֵינֵיהֶן בְּאִמְרָם הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ אָמַר לְהַבִּיא אֶת וְשֵׁתִי הַמֶּלְכָּה לַפְנֵינוּ וְלֹא בָּאָה וְהַיּוֹם הַזֶּה תֵּאֱמַרְנָה יְשֵׁרוֹת פֶּרֶס וּמְדֵי אִשְׁרָל שִׁמְעוּ אֶת דְּבַר הַמֶּלְכָּה לְכָל שְׂרֵי הַמֶּלֶךְ וְכַדִּי כְּזִיוֹן וְקֶצֶף אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב יֵצֵא דְבַר מַלְכוּת מִלַּפְנֵינוּ וַיִּכְתֹּב כְּדַתִּי פֶרֶס וּמְדֵי וְלֹא יִעֲבֹר אִשְׁרָל לֹא תָבוֹא וְשֵׁתִי לַפְנֵי הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ וּמַלְכוּתָהּ יִתֵּן הַמֶּלֶךְ לְרַעְיוֹתָהּ הַטּוֹבָה מִמֶּנָּה וְנִשְׁמַעַן פֶּתַח הַמֶּלֶךְ אִשְׁרָל יַעֲשֶׂה בְּכָל מַלְכוּתוֹ כִּי רַבָּה הִיא וְכָל הַנְּשִׁים יִתְּנוּ יָקָר לְבַעַלְיָהֶן לְמַגְדֹּל וְעַל קֶטֶץ וַיִּיטֹב הַדְּבַר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשְּׂרִים וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כְּדְבַר מוֹמְכֵן וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל כָּל מַדְיָנוֹת הַמֶּלֶךְ אֶל מַדְיָנָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְאֶל עַם וְעַם כִּי יִשְׁוֹנוּ לְהִיּוֹת כָּל אִישׁ שֶׁרָר בְּבֵיתוֹ וּמִדְּבַר כָּל שׁוֹן עַמּוֹ אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּשְׁךְ חֵמַת הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ זָכַר אֶת וְשֵׁתִי וְאֶת אִשְׁרָל עֲשֵׂתָה וְאֶת אִשְׁרָל נִגְזַר עָלֶיהָ וַיֹּאמְרוּ נְעָרֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׂרָתָיו יִבְקֶשׁוּ לְמֶלֶךְ נְעָרוֹת בְּתוֹלָה טוֹבוֹת מֵרָאָה וַיִּפְקֹד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים בְּכָל מַדְיָנוֹת מַלְכוּתוֹ וַיִּקְבְּצוּ אֶת כָּל נְעָרָה בְּתוֹלָה טוֹבָה מֵרָאָה אֶל שׁוֹשֵׁן הַבִּירָה אֶל בֵּית הַנְּשִׁים אֶל יַד הַגָּאָר סְרִיסֵי הַמֶּלֶךְ שִׁמְרֵי הַנְּשִׁים

ונתן תמרקהו והנערה אשר תיטב בעיני המלך תמלך
תחת ושתי ויטב הדבר בעיני המלך ויעש כן
איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו
מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש איש ימינא אשר הגלה
מירושלם עם הגלה אשר הגלתה עם יכניה מלך יהודה
אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל ויהי אמן את הדסרה
היא אסתר בת דדו כי אינן לה אב ואם והנערה יפרת
תאר וטובת מראה וכמות אביה ואמה לקחה מרדכי
לו לבת ויהי בהשמע דבר המלך ודתו ובהקבץ נערות
רבות אל שושן הבירה אל יד הגז ותלקה אסתר אל בית
המלך אל יד הגז שמר הנשים ותיטב הנערה בעיניו
ותשא חסד לפניו ויבהל את תמרוקיה ואת מנותה לתת
לה ואת שבע הנערות הראיות לתת לה מבית המלך וישנה
ואת נערותיה לטוב בית הנשים לא הגידה אסתר את עמה
ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד וככל
יום ויום מרדכי מתהלך לפני הצר בית הנשים לדעת את
שלום אסתר ומה יעשה בה ובהגיע תר נערה ונערה
לבוא אל המלך אחשוורוש מקץ היות לה כדת הנשים
שנים עשר חדש כי כן ימלאו ימי מרוקהו ששה חדשים
בשמן המר וששה חדשים בבשמים ובתמרוקי הנשים
ובזה הנערה באה אל המלך את כל אשר תאמר ינתן
לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלך בערב היא

הדברים האלה גדל המלך אחשורוש את המזן בן
 המרתא האגני וינשאהו וישם את כסאו מעל כל
 השרים אשר אתו וכל עבדי המלך אשר בשער
 המלך כרעים ומשתחוים להמן כי כן צוה לו המלך
 ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה ויאמרו עבדי המלך
 אשר בשער המלך למרדכי מדוע אתה עובר את
 מצות המלך ויהי כאמרם אליו יום ויום ולא שמע
 אליהם ויגידו להמן לדאות היעמרו דברי מרדכי כי
 הגיד להם אשר הוא יהודי ויראהמן כי איך מרדכי
 כרע ומשתחוה לו וימלא המן חמה ויכז בעיניו לשלה
 יד במרדכי לברו כי הגידו לו את עם מרדכי ויבקש המן
 להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות אחשורוש
 עם מרדכי בחדש הראשון הוא חדש ניסן בשנת
 שתיים עשרה למלך אחשורוש הפיל פור הוא הגורל
 לפנ המן מיום ליום ומחדש לחדש שנעם עשר הוא
 חדש אדר ויאמר המן למלך
 אחשורוש ישנו עם אחד מפזר ומפרד בין העמים בכל
 מדינות מלכותך ודתיהם שנות מכל עם וארת דת
 המלך אינם עושים ולמלך איך יזוה להנחם אם על
 המלך טוב יכתב לאכרס ועשרת אלפים ככר כסף אשקול
 על ידי עישי המלאכה להביא אל גנזי המלך ויסר המלך
 את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המרתא האגני

חסד ואמת
אל יעזבך

צרר היהודים ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם
לעשות בו כטוב בעיניך ויקראו ספרי המלך בהרש
הראשון בשלושה עשר יום מונחג ככל אשר צוה המן
אל אחשרפני המלך ואל הפחות אשר על מדינה
ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם
ועם כלשוננו בשם המלך אחשורש נכתב ונחתם בטבעת
המלך ונשלחו ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך
להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים מנער ועד
זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחדש שנים
עשר הוא החדש אדר ושללם לבוז פתשגן הכתב להנתן
לת כל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים להיות עתדים
ליום הזה הרצים יצאו רחופים בדבר המלך והדת נתנה
בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשחות והעיר שושן
נבוכה ומרדכי ידע את כל אשר
נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא
בתוך העיר ויזעק ויעקה גדולה ומרה ויבוא עד לפני
שער המלך כי איך לבוא אל שער המלך בלבוש שק
ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע
אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספר שק ואפר יצע
לרבים ותבואינה נערות אסתר וסריסיה ויגידו לה
ותהללה המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש את
מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל ותקרא אסתר

AKADEMIA
KÖNYV-
TÁRA

להתך מסר יסי המלך אשר העמיד לפניה ותצוהו על מרדכי
לדעת מה זה ועל מה זה ויצא התך אל מרדכי אל הרחוב
העיר אשר לפני שער המלך ויגד לו מרדכי את כל אשר
קרהו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול על גנזי
המלך ביהודים לאבדם ואת פתשגן כתב הדת אשר נתן
בשושן להשמדם נתן לו להראות את אסתר ולהגיד לה
ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש מלפניו על
עמה ויבוא התך ויגד לאסתר את דברי מרדכי ותאמר אסתר
להתך ותצוהו אל מרדכי כל עברי המלך ועם מדינות המלך
ידעים אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל החצר
הפנמית אשר לא יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר יושיט
לו המלך את שרביט הזהב וחיה ואני לא נקראתי לבוא אל
המלך זה שלושים יום ויגדו למרדכי את דברי אסתר ויאמר
מרדכי להשיב אל אסתר אל תדמי בנפשך לדמלט בית
המלך מכל היהודים כי אם החרש תחרישי בעת הזאת רוח
והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ובית אביך תאבדו
ובי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות ותאמר אסתר להשיב
אל מרדכי לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו
עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום גם אני
ונעזרתי אצום כן ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדדתי
וכאשר אבדתי אבדתי ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר
צוה עליו אסתר ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר

מ
ה
נ
ע
א
נ
ו
א
ע
א
ו
ש
ה
ה
נ
ה
ו
נ
נ
א

ך והעם
בהרש
יה המן
גד'נה
כה ועם
ם בטבעת
ות המלך
ועד
ש שנים
להנתן
עתדים
ת נתנה
שושן
אשר
ר ויצא
לפני
שק
מו מגיע
יצע
לה
את
סתר

ועתה קהו
לי מנגן

AKADEMIA
KÖNYVTÁRA

מלכות ותעמר בחצר בית המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית ויהי כראות המלך את אסתר המלכה עמדת בחצר נשאה חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ורננע כראש השרביט ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך עד חצי המלכות וינתן לך ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל המשתה אשר עשיתי לו ויאמר המלך מהרו את המן לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה אסתר ויאמר המלך לאסתר במשתה היין מה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי אם מצאתי חן בעיני המלך ואם על המלך טוב לתת את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא המלך והמן אל המשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא זע ממנו וימלא המן על מרדכי חמה ויתאפק המן ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את אהביו ואת זרש אשתו ויספר להם המן את כבוד עשרו ורב בניו ואת כל אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו על השרים ועבדי המלך ויאמר המן אף לא הביאה אסתר המלכה עם המלך אל המשתה אשר עשתה כי אם

אות
לי ב
המ
חמש
ובא
ויע
המ
נקר
בנה
לש
וגר
נעש
בית
הע
כה
לע
למי
המ
אש
נת
מש
הפ

ל מרדכי
ה רוב
אשר
גנזי
שר נתן
ל
עו על
ר אסתר
ת המלך
החצר
ר ישיט
א אר
ויאמר
ב בית
זאת רוח
תאברו
תר להשב
ושן וצומו
גם אני
נתת
אשר

אותי וגם למחר אני קרוא לה עם המלך וכל זה איננו שווה
לי בכל עת אשר אני דאה את מרדכי היהודי יושב בשער
המלך ותאמר לו זרש אשתו וכל אהביו יעשו עץ גבר
חמשים אמה ובבקר אמר למלך ויתלו את מרדכי עליו
ובא עם המלך אל המשתה שמח וייטב הדבר לפני המן
ויעש העץ
כלילה ההוא נרדה שנת
המלך ויאמר להביא את ספר הזכרונות דברי הימים והיו
נקראים לפני המלך וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על
בנתנא ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף אשר בקשו
לשלה יד במלך אחשורוש ויאמר המלך מה נעשה יקר
וגדולה למרדכי על זה ויאמרו נערי המלך משרתיו לא
נעשה עמו דבר ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר
בית המלך החיצונה לאמר למלך לתלות את מרדכי על
העץ אשר הכין לו ויאמרו נערי המלך אליו הנה המן עמד
בחצר ויאמר המלך יבוא ויבוא המן ויאמר לו המלך מה
לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן בלבו
למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני ויאמר המן אל
המלך איש אשר המלך חפץ ביקרו יביאו לבוש מלכות
אשר לבש בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר
נתן כתר מלכות כראשו ונתן הלבוש והסוס על יד איש
משרי המלך הפרתמים והלכשו את האיש אשר המלך
חפץ ביקרו והרכבהו על הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו

10

M. T. AKADEMY
KÖNYV-
TÁRA

ככה יעשה לאיש אשר המלך הפץ ביקרו ויאמר המלך
 להמן מהר קח את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת ועשה
 כן למרדכי היהודי וישב בשער המלך אל תפל דבר מכל
 אשר דברת ויקח המן את הלבוש ואת הסוס וילבש אר-
 מרכי וירכיבו ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש
 אשר המלך הפץ ביקרו וישב מרדכי אל שער המלך והמן
 נדחף אל ביתו אבל וחפוי ראש ויספר המן לזרש אשתו
 ולכל אהביו את כל אשר קרהו ויאמרו לו חכמיו וזרש
 אשתו אם מזרע היהודים מרדכי אשר החלות לנפול לפניו
 לא תוכל לו כי נפול תפול לפניו עודם מדברים עמו וסריסי
 המלך הגיעו ויבהלו להביא את המן אל המשתה אשר
 עשתה אסתר ויבא המלך והמן לשותות עם אסתר המלכה
 ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני כמשתה היין מ-
 שאלתך אסתר המלכה ותנתן לך ומה בקשתך עוד הצי-
 המלכות ותעש ותען אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי
 חן בעיניך המלך ואם על המלך טוב תנתן לי נפשי בשאלתי
 ועמי בבקשתי כי נמכרנו אני ועמי להשמיד לר-
 ולאבר ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי כי
 איך הצר שוה כנזק המלך ויאמר
 המלך אחשורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה
 ואי זה הוא אשר מלאו לבו לעשות כן ותאמר אסתר
 איש צר ואויב המן הרע הזה והמן נבעת מלפני המלך

שוה
 שער
 כה
 עליז
 המן
 שנת
 ויהיו
 על
 נקשו
 קרן
 ז
 צר
 על
 עמד
 מה
 גלמן
 גר
 לכות
 שר
 איש
 מלך
 לפניו

Forster

והמלכה והמלך קם בחמתו ממשתה היין אל גנת
 הביתן והמן עמד לבקש על נפשו מאסתר המלכה
 כי ראה כי כלתה אליו הרעה מאת המלך והמלך
 שב מגנת הביתן אל בית משתה היין והמן נפל על
 המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך הוֹסֵם לכבוש
 את המלכה עמי בבית הדבר יצא מפי המלך ופני המן
 חפו ויאמר הרבונה אחד מן הסריסים לפני המלך גם
 הנה העיץ אשר עשה המן למרדכי אשר דבר טוב על
 המלך עמד בבית המן גבה המשים אמה ויאמר המלך
 תלהו עליו ויתלו את המן על העיץ אשר הכין למרדכי
 וחמת המלך שככה ביום ההוא נתן
 המלך אחשוורוש לאסתר המלכה את בית המן צרור
 היהודיים ומרדכי בא לפני המלך כי הגדה אסתר מה
 הוא לה ויסר המלך את טבעתו אשר העביר מרהמן
 ויתנה למרדכי ותשם אסתר את מרדכי על בית המן
 ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך
 ותפל לפני רגליו ותבך ותתחנן לו להעביר את רעת המן
 האוגי ואת מחשבתו אשר חשב על היהודים וישט
 המלך לאסתר את שרבת הזהב ותקם אסתר ותעמד
 לפני המלך ותאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן
 לפני וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניו יכתב
 להשיב את הספרים מחשבת המן בן המדת האוגי

אשר
 המלך
 עמי
 ולמרד
 על העי
 היהוד
 המלך
 המלך
 בחדש
 ויכתב
 האחי
 כוש
 ועם
 בשם
 כיד
 אשר
 ולעמו
 ומדי
 בכל
 עשר
 ומדי

המלך
 ועשה
 כל
 את
 לאיש
 והמן
 אשתו
 ש
 פל לפניו
 וסריס
 ש
 המלכה
 מ
 ער העי
 מצאתי
 שישאלתי
 ה
 שתי כי
 ויאמר
 וא
 אסתר
 לפני המלך

M. A. AKADEMIA
KÖNYV
TÁRA

אשר כתב לאכר את היהודים אשר בכל מדינות
המלך כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את
עמי ואיככה אוכל וראיתי באכרן מולדתי
ויאמר המלך אחשוורוש לאסתר המלכה
ולמרדכי היהודי הנה בית המן נתתי לאסתר ואתו תלן
על העיץ על אשר שלח ידו ביהודיים ואתם כתבו על
היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך והתמו בטבעת
המלך כי כתב אשר נכתב בשם המלך ונהתם בטבעת
המלך איין להשיב ויקראו ספרי המלך בעת ההוא
בחדש השלישי הוא חרש סיון בשלושה ועשרים בו
ויכתב ככל אשר צוה מרדכי אל היהודים ואל
האחשדרפנים והפחות ושרי המדינות אשר מהרו ועד
כוש שבני ועשרים ומאה מדינה מדינה ומדינה ככתב
ועם ועם כלשנו ואל היהודים ככתבם וכלשונם ויכתב
בשם המלך אחשוורוש ויחתם בטבעת המלך וישלח ספרים
ביד הרצים בסוסים רכבי הרכש האחשתרנים בני וזמנים
אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל עיר ועיר להקהל
ולעמד על נפשם להשמין להרג ולאכר את כל חיל עם
ומדינה הצרים אתם טף ונשים ושללם לבוז ביום אחד
בכל מדינות המלך אחשוורוש בשלושה עשר לחדש שנם
עשר הוא חרש אדר פתשגן הכתב להנתן דת ככל מדינה
ומדינה גלוי לכל העמים ולהיות היהודיים עתודים ליום הזה

להג
יצאו
הביר
בלבו
וארג
ושמו
מקום
משה
היה
עשה
שבר
היה
מדי
ואיש
שר
ועש
אחר
גדו
בכח
וגד
הח
ובש

מלך
המלך
המלך
המלך
המלך
המלך
המלך
המלך
המלך
המלך

להנקם מאיביהם הרצים רכבי הרכש האחשתרנים
יצאו מכהלים ורחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן
הבירה ומרדכי יצא מלפני המלך
בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גדולה ותכריך בוש
וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר ויכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר
מקום אשר דבר המלך ורתו מגיע שמחה וששון ליהודים
משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם ובשנים עשר חדש הוא חדש אדר בשלושה
עשר יום בו אשר הגיע דבר המלך ורתו להעשות ביום אשר
שברו איבי היהודים לשלום בהם ונהפוך הוא אשר ישלמו
היהודים המה בשנאיהם נקהלו היהודים בעריהם בכל
מדינות המלך אחשוורוש לשלח יד במבקשי רעתם
ואיש לא יעזר בפניהם כי נפל פחדם על כל העמים וכל
שרי המדינות והארצות פנים והפחות
ועשי המלאכה אשר למלך מנשאים
את היהודים כי נפל פחד מרדכי עליהם כי
גדול מרדכי בבית המלך ושמעו הורר
בכל המדינות כי ראש מרדכי הולך
וגדול ויכו היהודים בכל איביהם מכת
חרב ורר ואכזר ויעשו בשנאיהם כרצונם
ובשושן הבירה הרגו היהודים ואכזר חמש מאות

א
ת
מלכה
תלו
על
על
צבעת
הי
ס
יו ועד
כתבה
כתב
פריס
המנים
קהל
עם
אחד
שנים
דינה
וס הזה

א
ת
מלכה
תלו
על
על
צבעת
הי
ס
יו ועד
כתבה
כתב
פריס
המנים
קהל
עם
אחד
שנים
דינה
וס הזה

כֵּן הָיָה
אֶת יוֹם
הַיְהוּדִים
מֵדִינַת
וְתַעֲבֹד
אִישׁ
הָעֵץ
כֵּן הָיָה
עֲשׂוֹת
לֹא עָשׂוֹת
נִקְהָה
חֲמִשָּׁה
עֲשׂוֹת
מִשְׁכָּנִי
בּוֹ וְעַתָּה
מִשְׁכָּנִי
עֲשׂוֹת
טוֹב
הָאֵל
אֲחִי
יוֹם
וְשָׁנָה
נִחַפְּ

אֵישׁ
פְּרִשְׁנֵי
דְּלִפּוֹן
אֶסְפֵּתָא
פּוֹרְתָא
אֲדִלָּא
אֲרִידָתָא
פְּרִמְשָׁתָא
אֲרִיסִי
אֲרִיזִי
רִיבָא
עֲשֵׂת

M.T. AKADEMI
KÖNYV-
TÁRA

אֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ

בנע המן בן המרתא צרר היהודים הרגו ובכזה לא שלחו
 את ידם ביום ההוא בא מספר ההרוגים בשושן הבירה לפני
 המלך ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו
 היהודים ואבד חמש מאות איש ואת עשרת בני המן בשאר
 מדינות המלך מה עשו ומה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עוד
 ותעש ותאמר אסתר אם על המלך טוב ינתן גם מחר ליהודים
 אשר בשושן לעשות כדת היום ואת עשרת בני המן יתלו על
 העץ ויאמר המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן ואת עשרת
 בני המן תלו ויקהלו היהודיים אשר בשושן גם ביום ארבעה
 עשר לחדש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובכזה
 לא שלחו את ידם ושאר היהודים אשר במדינות המלך
 נקהלו ועמד על נפשם ונוח מאיביהם והרוג בשנאייהם
 חמשה ושבעים אלה ובכזה לא שלחו את ידם ביום שושנה
 עשר לחדש אדר ונוח בארבעה עשר בו ועשה אתו יום
 משתה ושמחה והיהודיים אשר בשושן נקהלו בשלושה עשר
 בו ובארבעה עשר בו ונוח בחמשה עשר בו ועשה אתו יום
 משתה ושמחה על כן היהודים הפרוזים הישבים בערי הפרזות
 עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר שמחה ומשתה ויום
 טוב ומשלוח מנות איש לרעהו ויכתב מרדכי את הדברים
 האלה וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך
 אחשוורוש הקרובים והרחוקים לקים עליהם להיות עשים את
 יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום חמשה עשר בו נמלשנה
 ושנה כימים אשר נחו בהם היהודים מאיביהם והחדש אשר
 נהפך להם מינון לשמחה ומאכל ליום טוב לעשות אותם ימי

משתה
 היהודים
 המן בן
 והפל
 הספר
 ותלו
 ישם הפ
 ומה הג
 הנלוים
 ככתב
 בכל דו
 וימי הפ
 מזרעם
 אביהו
 הזאת
 ועשרי
 ואמת
 עליהם
 נפשם
 קים ד
 המלך
 וגבורה
 על ספר
 למלך א

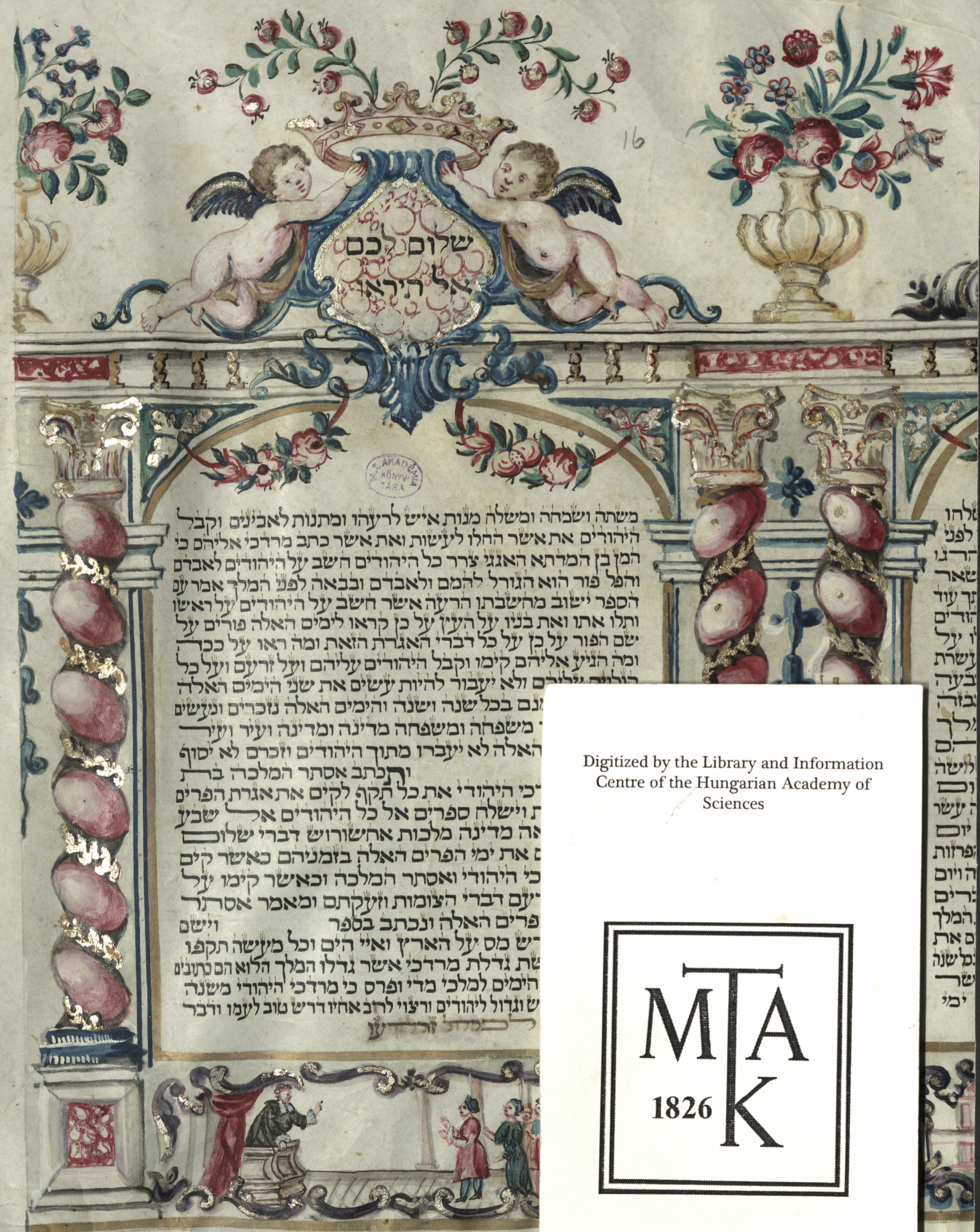
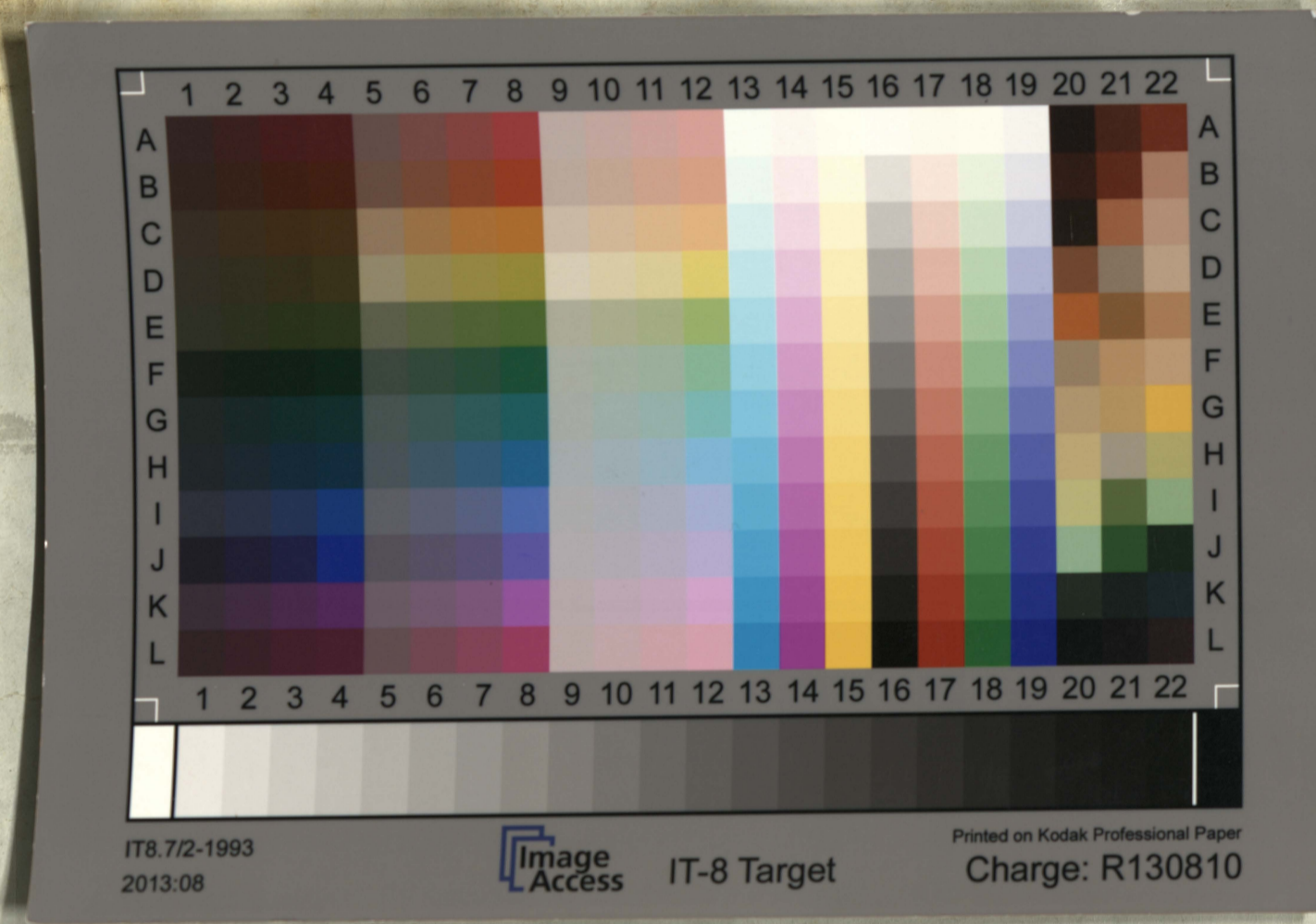
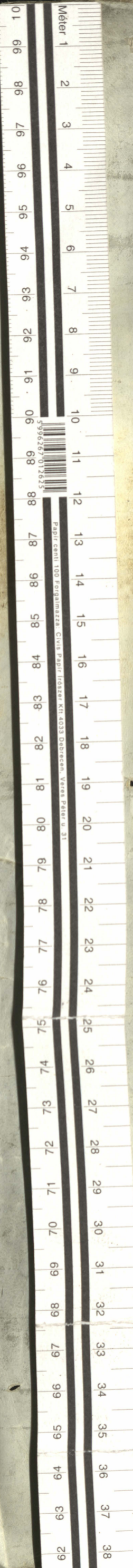

משתה ושמחה ומשלה מנות איש לרעהו ומתנות לאכילים וקבל
 היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם כי
 המן בן המדתא האגגי צרר כל היהודים השב על היהודים לאכדם
 והפל פור הוא הגורל להמם ולאכדם ובכאה לפני המלך אמר עם
 הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים על ראשו
 ותלו אתו ואת בניו על העץ על כן קראו לימים האלה פורים על
 ישם הפור על כן על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על ככה
 ומה הגיע אליהם קימו וקבל היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל
 הגוים עליהם ולא יעבור להיות עששים את שני הימים האלה
 ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה והימים האלה נזכרים ונעשים
 בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר
 וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף
 מזרעם וכתב אסתר המלכה ברת
 אביחיל ומרדכי היהודי את כל תקף לקים את אגרת הפרים
 הזאת השנית וישלה ספרים אל כל היהודים אל שבע
 ועשרים ומאה מדינה מלכות אחשורוש דברי שלום
 ואמת לקיים את ימי הפרים האלה בזמניהם כאשר קים
 עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על
 נפשם ועל זרעם דברי הצומות וזעקתם ומאמר אסתר
 קים דברי הפרים האלה ונכתב בספר
 המלך אחשורוש מס על הארץ ואיי הים וכל מעשה תקפו
 וגבורתו ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו המלך הלוא הם נתונים
 על ספר דברי הימים למלכי מדי ופרס כי מרדכי היהודי משנה
 למלך אחשורוש וגדול ליהודים ורצוי לרב אחיו דרש טוב לעמו ודבר
 שלום רבמהל ומהל

להו
 לפנ
 הרג
 שאר
 עך עו
 זודים
 לו על
 עשרת
 בעיה
 גבור
 גר
 הם
 לוישה
 ום
 העשר
 יום
 פרוזות
 הויום
 לרים
 המלך
 את
 מלשנה
 שר
 ימי

Digitized by the Library and Information
Centre of the Hungarian Academy of
Sciences

משתה ושמחה ומשלה מנות איש לרעהו ומתנות לאבנים וקבל
היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם כי
המין בין המדתא האנגלי צרר כל היהודים השב על היהודים לאבנם
והפל פור הוא הגורל להםם ולאבדם ובכאה לפע המלך אמר עם
הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים על ראשו
ותלו אתו ואת בנו על העין על כן קראו לימים האלה פורים על
ישם הפור על כן על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על ככה
ומה הגייע אליהם קימו וקבל היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל
בניהם על לבם ולא יעבור להיות עושים את שני הימים האלה
גם בכל שנה ושנה והימים האלה נזכרים ונעשים
משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר ועיר
האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף
ותכתב אסתר המלכה ברת
כי היהודי את כל תקף לקים את אגרת הפרים
ת וישלח ספרים אל כל היהודים אל שבע
זה מדינה מלכות אחשורוש דברי שלום
את ימי הפרים האלה בזמניהם כאשר קים
כי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על
יעם דברי הצומות וזיקתם ומאמר אסתר
פרים האלה ונכתב בספר
יש מס על הארץ ואיי הים וכל מעשה תקפו
שת גדלת מרדכי אשר גדלו המלך הואם נתונים
הימים למלכי מדי ופרס כי מרדכי היהודי משנה
ש וגדול ליהודים ורצוי להכבאחיו דרש טוב לעמו ודבר
רבוהו וכו' ע